

Το παιδαγωγικό σύστημα τότε και τώρα

Το παιδαγωγικό σύστημα τα παλιά χρόνια δεν ήταν όπως σήμερα. Υπήρχαν πολλές διαφορές και ελαφρύτερες διαφορές, επειδή δεν κέρφονταν όπως ερείς σήμερα. Οι δάσκαλοι των παλαιότερων εποχών είχαν αναλάβει το δύσκολο κομμάτι της εκπαίδευσης και της αγωγής των παιδιών με πολύ δύσκολο συνθήκες.

Παλιά στα βχολαία επικρατούσε η βουξία. Η φασαρία δεν ήταν και που συντηγόνταν από τα παιδιά γιατί υπήρχαν βουξήτες. Υπήρχαν πολλά είδη βουξήτες, όπως το χτύπημα με τη βίεβα ή του βούρδουλα στο χέρι ή στο πόδι, το τραβήγμα από το αυτί ή την φαβορίσα και αποβολές ποδιών ή αγγών ηφερών, ενώ σε βάνικες περιπτώσεις αλλαγή βχολαίου περιβάλλοντος. Άλλα παλιότερα δεν υπήρχαν τόσες διαφορές. Όλα βχέδον ήταν ίδια εκτός από την τεχνολογία και την οικιακή οικονομία που ήταν λίγο διαφορε-

ρέσικα και την πληροφορική που δεν
υπήρχε καθόλου. Το παιδί θα γνώσκει με
κέντρο του δάσκαλο. Ηταν ένταξη δασκα-
δοκεντρικό. Δεν υπάρχει μεγάλη ανάπτυξη
ως εγγραφή. Υπήρχαν κάποιες απαιτήσεις
από τους καθηγητές για το νεύρο των
μαθητών. Ήρθε να νιώσουν περισσότερο
να και όχι προκλητικά ή έφαδα. Επίσης,
στο δημοτικό υπήρχε ποδιά για τους μαθη-
τές. Τέλος, υπάρχει μεγάλη προσοχή ως
μαθητών με πολλά εργασία για το
βίαι.

Σήμερα, τα πράγματα είναι αλλιώς.
Οι καθηγητές δεν χτυπούν τους μαθητές
για κανέναν λόγο, αλλά αναμένουν συνεχί-
ζουν να υπάρχουν, βέβαια διχόσεων κέρων.
Το δασκαλοκεντρικό σύστημα των καθηγητών
καταργείται και δεν είναι του δημοτικού
το μαθητοκεντρικό σύστημα, όπου δίνει
τον μαθητή στο κέντρο της μάθησης.
Υπάρχει ποδιά ανάπτυξη στο μάθημα, ώστε
κάθε μαθητής να κατανοεί αυτά που
λέγονται στο μάθημα. Οι όποιες απαιτήσεις
των καθηγητών για το νεύρο έχουν
εξαλειφθεί και τα παιδιά φοβόσε ότι δίδουν
Τέλος, δεν υπάρχουν πολλά φύλλα εργασίας.

Για να μπορέσουμε να διαμορφώσουμε το ιδανικό παιδαγωγικό σύστημα, πρέπει να κάνουμε αναδείξεις των δύο παιδαγωγικών συστημάτων. Έτσι, θα περνούσαμε ένα σύστημα που δείχνει αυστηρότητα και αυθεντία, αλλά και εύκολη κατανόηση στο μάθημα. Με αυτόν τον τρόπο όλα θα ήταν καλύτερα.

Ηλίας Γερογιάννης
Βαγγέλης Κασσάρας

Τα σχολεία σήμερα και παλιά

Σας κείμενο αυτό θα σας περιγράψω τις εμπειρίες των δασκάλων μας, των καθηγητών μας και των μαθητών μας από το σχολείο που πήγαμε. Πως ήταν τα πρώτα τους και πως είναι τώρα. Επίσης θα σας πω και τις δικές μας εμπειρίες από το σχολείο μας.

Από τις εμπειρίες των δασκάλων μας καταλάξαμε ότι κάποια συμπεριφορές, για αρχή οι μαθητές είχαν σκεπασμένο προς τους δασκάλους. Στα δημόσια σχολεία μιλούσαν οι μαθητές με σκεπασμένο και με κρυφούς τρόπους, και τρέφονταν τα παιδιά πηδάλιαν σχολείο δειλά δειλά ο καθηγητής τους βάρωνε στο χίρι με τη βιόλα. Επίσης όταν δεν ήσαν ήσυχος σε βαρούσαν με χάρακα και οι τιμωρίες ήταν να καθοί ορθός στην χονιά ή να χράει πολλές φορές στο εσφάδιο αυτο που έλεγε ο δασκάλος.

Τα σχολεία στο παρσού των χρόνων έχουν αλλάξει. Οι καθηγητές μας μας είχαν, πρώτα δεν υπήρχαν καταίτητες και οι μαθητές έπρεπε να κινούνται περιπομπόμενα και σεμνά. Βέβαια υπάρχουν και πολλές ομοιότητες με σήμερα όπως οι εντάσεις των τάξεων, οι πράσινοι πινακίς, τα μαθήματα εντός απ' την ημερομηνία που δεν υπήρχε, οι τιμωρίες, η αναστολή, η αλληλεγγύη, σχολικά περιβάλλοντες και το κλίμα που φυσικά υπήρχε.

Σε αυτά τα περίπου 7 χρόνια έχω με πολλές πράγματα και έχω με χρίσει με πολλές διανοητικές και παρατήρησα καλύτερες εμπειρίες που θα μας μείνουν αξέχαστες. Περσίοαμε από πολλά σκαμπανεβάσματα λόγω κάποιων καθηγητών/δασκάλων που δεν ήξεραν να κάνουν σωστά την δουλειά τους, αλλά ευτυχώς υπήρχαν και κάποιοι που πραγματικά μας αγαπήσαν και μας έμαθαν πολλά σημαντικά πράγματα, όχι μόνο μαθησιακά αλλά και μεθόδους ζωής που μας βοήθησαν να πάμε μπροστά στην ένθεση.

και είναι μαζί μας σε ολο το αναπάντεχο ταξίδι της
Συρίας και τους χρωστήματα που έχουμε κάνει ως τώρα
στην Συρία μας.

Μαροδωχά το εχθρικό είναι εντάξει να μπορούμε να
μυθώμε ημάτα πράγματα και να βεβαιωθούμε.

Υπάρχουν όμως και οι διαφορές
των εχθρικών από την χείρα των παλαιών μας μέχρι
και τις δικές μας. Όπως θεωρούμε σήμερα ότι το
εχθρικό είναι περισσότερο διακρινόμενο στις αυχενές των
ματιών.

Αγγελος Α.

Ηλίας Β.

Νεφέλη Α.

Χριστιανώ Δ.

Πολύξενος Κ.

Ρεβέκκα Κ.

"Κόνοτε... Και Ίηπερα τα Ίηπερα"

Το βιβλίο μας πάντα ήταν και θα είναι χαλαρό
στον ψυχισμό μας γιατί εμείς όλοι έχουμε απέναντί μας
εαυτούς μας.

Όσο και αν αλλάξουν οι εποχές οι αναζητήσεις είναι
αυτές που θα μας θυμίζουν όλα αυτά ή αλλιώς μερικές.
Αν συγκρίναμε μερικές από τις εποχές που παλαιότερα σε σχέση με
την σημερινή θα βρήκαμε αρκετές διαφορές. Έτσι υπάρχουν
μνηστικές από τα παλαιότερα εποχή θέματα μας τότε όλα
ήταν πολύ πιο δύσκολα και πολύ πιο απλά ενώ αντίθετα
το σημερινό ανέχει πολύ. Ο ευγενικός και η λειτουργία των
βιβλίων είναι αρκετά διαφορετική όπως όλοι καταλαβαίνουμε πως
πολύ ενώ υπάρχουν πολλές διαφορές τα παιδιά ήταν πιο ευχα-
ρίστη και απλά. Και αντίθετα στο σημερινό θέματα τα παιδιά
να ήταν πολλές ευχαρίστηση από να μην είναι τόσο χαρούμενα.
Παρακάτω θα δούμε τις διαφορές στο βιβλίο του "τότε" και
του "τώρα".

Βλέποντας εμάς από τα παλαιότερα χρόνια στα βιβλία
φαίνεται πως τα υλικά και οι αυθεντικές διδασκαλίες είναι αρκετά
διαφορετικές σε σχέση με τις σημερινές. Στην εποχή του παλαιού
που υπήρχε μόνο ένας παλαιός. Ίηπερα, υπάρχει ο παλαιός
από έχουμε κυρίως άσπρους μισούς με παλαιό ή και διάφορα.
Τα βιβλία μας είναι πολύ διαφορετικά από εμείς έχουμε υλικά
για να υλοποιήσουμε, στα παλαιά χρόνια τα βιβλία έμοιαζαν με παλαιά. Οι
παλιές και ο δάσκαλος γέγραψαν τον κείμενο με γράμματα
και σαν εποχή των υλικών που με εμείς μερικές. Η γαλικά που
λέει ότι σαν εποχή της υπήρχε πολύ πτυχία και στο βιβλίο έδιναν
για να γράφει. Ίηπερα ο κώδικας φαίνεται να είναι παλιό από το
επίτι ή το γράφει από το υλικό του βιβλίου, και αυτό
εμφανίζει εδώ και αρκετά χρόνια όπως μας περιέγραψαν και
οι υλικοί μας.

Σήμερα η παιδαγωγική μέθοδος των ευαγγελιστών είναι ποσά διαφορετική από τις ευαγγελιστικές μεθόδους που χρειαζόμαστε οι μαθητές τα μαθήματα. Τα μαθήματα τα γράφω ήταν το όνομα του διευθυντή προς τους μαθητές που δεν ήταν υγιή, Ο παππός μου λέει ότι στα χωριά οι δάσκαλοι έστειλαν τους μαθητές να υψώσουν τις βέργες με τις οποίες είναι ευχέρεια τους χτυπούσαν. Οι τιμωρίες ήταν μαθητικό κριτήριο. Οι μαθητές που λέει ότι στον διμή τους ενοχή είναι εμπίστον πολλές τιμωρίες αλλά όχι γιάν. Σήμερα οι μαθητές και οι δάσκαλοι ούτε ευχαριστούν αλλά ούτε και επιτρέπεται να χτυπήσει ένα παιδί. Εμπίστον, στον ενοχή του παππού μου τα μαθήματα θα μάθαιναν γένες γλώσσες στο εσχάτο. Στον ενοχή των μαθητών μου μάθαιναν για γέννη γλώσσα, ενώ σήμερα μάθαιναν δύο. Η παιδαγωγική μέθοδος ήταν υποχρεωτικό ποσό για αγόρια και κορίτσια. Ενώ τα κορίτσια ήταν υποχρεωμένα να φορούν και υποδέχονται στα μαθήματα. Οι τιμωρίες ευχέρεια της ενοχής ήταν από ύψιστο χωρίς κάποιο σχέδιο νόμου, και τις επιταχύνω ευχέρεια οι μητέρες των μαθητών. Αργότερα, δηλαδή στον ενοχή των μαθητών που οι τιμωρίες ήταν δεικνύμενες και η παππός. Σήμερα οι σχολικές τιμωρίες είναι των ενοχίων. Οι ενοχές είναι πέντε ένα μικρό παιδί που παππός μου λέει ότι μάθη και πιο μικρή τιμωρία που λέει ότι ναυτική, για να γράψω. Από τον ενοχή των μαθητών που μέχρι σήμερα, οι μαθητές χρησιμοποιούν τετράδια, γίγνη γλώσσα και ποσά άλλα είναι.

Από όλα αυτά που διαβάζετε παραπάνω ευχαριστούμε τις η προσοχή είναι αυτή που θα πάρει το αυτό ποσά άλλα και τις πρέπει να παραδείγματα γράψω από τους μαθητές και να μάθαιναν δυνατά και δίπλω για να προχωρήσει ποσά. Και όπως έλεγε και ο Αριστοτέλης "Τα σχολία υψώσε κτήματα".

Για τη εργασία αυτή εστάθησαν οι εξής:

Μελίνα Τ.

Γιάννης Β.

Θόδωρος Δ.

Αντώνης Κ.

Αντώνης Α.